

вителиство за редакцията на Знаме? Той прѣдвжидаль, че азъ ще зачеша неговитѣ патрони и искалъ да налѣе злато въ устата ми, като глѣтне и той, разбира се, половината за миситликъ. Това ми пише Панайотъ. Какво искате отъ подобенъ човѣкъ? Но той е потрѣбенъ, защото служи за добъръ оригиналъ на моитѣ повѣсти. Характерътъ на Нено Чорбаджи (единъ отъ героитѣ въ повѣстѣта „Маминото дѣтенце“ отъ сжция Л. Каравеловъ, р.) има много общо съ неговия характеръ. Впрочемъ, извинете ме, че азъ захванахъ за това, което може и да ви не интересува. Азъ ще да чакамъ още нѣколко врѣме дордѣто се срѣщна съ нѣкои и други лица, пакъ ще да си примѣря и името, и характерътъ и честността си съ неговата. За великитѣ хора трѣбва и материялъ за биографията имъ, а въ продължението на двѣ години азъ съмъ го изучилъ твърдѣ добрѣ. Не е останало кѣоше въ душата му за да не проникне моята двѣ годишна испитливостъ. Студизмътъ е вѣренъ, а материалътъ грамаденъ.

Жално ми е, че при дохождането ви въ Букурещъ не можахме да се срѣщнемъ, за да засвидѣтельствувамъ благодарността си и искреннитѣ почитания къмъ васъ. Приемете ги сега писменно и извинете доброжелателътъ си

Букурещъ, 28. юний 1875.

Хр. Ботйовъ“.

Въ първото писмо Ботйовъ говори за интригитѣ на Каравелова, покрай други работи отъ общъ характеръ, а въ второто съобщава за положителенъ факта, че бившиятъ редакторъ на в. Независимостъ си позволилъ да иска субсидия отъ сръбското правителиство отъ името на в. Знаме, съ цѣль да налѣе злато въ устата на поета. Това съобщение на Ботйова, което има свидѣтелиството на едно лице, живо и днесъ, намъ не се вижда прѣсилено: то се приближава до дѣй-